

אבל בפה הם נורעים ? משום שלשפתם שם אהיל בהם. משום הטעמם הקדושה, שהוא משוכן מאומן דרגות עלילונות קדשות, והוא אויר שנוטל כל האורות הגאנזים ואויה משיכה שלם, ובגלו נראית האמונה בכל העולם.

מי שנוטל את השם, כמו שנוטל את כל הדרגות, משום שהטעם הוא אהיל שנוטל בהם ונוטל הכל, והוא מאייר לכל אומם הגאנזים של האורות שלמה. ולכן והיא בחתן יצא מהפטו - באור והתנוצחות של כל האורות הגאנזים. שכלם בתשוקה, ברצון שלם, נותנים לו רצונם ואורם, פמו שלחתן יש רצון ותשוקה של הפללה (של כלם) לחת לה אוצרות ומפענות, ולכן והוא בחתן יצא מהפטו.

מי זו חפטו ? זה עדן. וסוד זה - בראשית ב' ונחר יצא מעדן. עדן זה יהיה חפה שמקפה על הכל. ישיש בגבור. ישיש - מצד של אור ראשון שלא נמצא בו דין כלל. בגבור - מצד הגבורה. וכך על פי שגבורה היא דין שלם, כתוב בגבור, ולא גבור. משום שפטתך דין בחסד ונוטל הכל באחד, בתשוקה ורצון שלם. וכל זה - לרווח ארחה, כמו שנאמר (ישעה מ) הנוטן בים דרך, להשkont ולהשלים את אויר הלבנה בכל הארץ, ולפתאם בה דרך להאיר למטה.

מקרה השמי מוצאו - מסוף אליו השמי העליונים שאמרנו הוא מוציא, משום שבסיום הגורף הוא מוציא, ובאותו מקום נבר בין הזכר לנקבה. וזהו שפתותם (דברים ז) ולמקרה השמי ועד קאה השמי. קאה השמי - זה העולם העליון. ולמקרה השמי

אבל במא אשטמודען, בגין דלש망 שם אהיל בהם, בגין שם שאקדישא, דייהו משכנא מאינון ורגעין עלאין קדיישין, וαιיה נהורא, דנטיל כל נהוריין גנייזין, וההוא מшибכו דלהון, ובגיניה אהזי מהיימנו תא בכל עלמא.

מן דנטיל לשמשא,isman דנטיל לבלהו דרגעין. בגין דשם שא אייה אהיל דהכליל בהון, ונטיל כלא, וαιיה נהיר לכל אינון גווני נהוריין למתא. ועל דא והוא בחתן יוצא מהפטו, בניריו וניצער דכל נהוריין גנייזין, דכלחו בתיאובטא ברעותא שלים, יהבי ליה רעתיהו נהירו דלהון, כמה דלחתן אית רעו ותיאובטא דבללה (נ"א רבלו) למיחב לה נבזבז ומטנן. ועל דא והוא בחתן יוצא מהפטו.

מן חפטו. דא עדן. ורזה דא, (בראשית ב' ונהר יוא מעדן. עדן, דא אייה חופה דחפייא על כלא. ישיש בגבור. ישיש, מסתרא דאור קדמאה דלא אשתקח ביה דינא כלל. בגבור, מסתרא דגבורה, ואפ על גב דגבורה אייה דינא שלים, בגבור בתיב, ולא גבור, בגין דאמתק דין באחס, ונטיל כלא בחדא, בתיאובטא ורעותא שלים. וכל דא, לרוץ ארוח. כמה דאת אמר (ישעה מ) הנוטן בים דרך לאשקר ואשלמא נהירו דסירה בכל סטרין, ולפתח בה ארוח לאנברה למתא.

מקצה השמי מוצאו, מסייפי אלין שמים עלאין דקאמרו, אייה אפיק, בגין דבסיומה דגופא, אייה אפיק, ובהווא אחר אשטמודע בין דבר לנוקבא. ורק הוא דכתיב, (דברים ז) ולמקרה השמי ועד קאה השמי. קאה השמי - דא עלמא עלאה. ולמקרה

- זה (המלך ש) השלום שלו. כמו שזה נוטל את כל האורות וכולם בוג, אף זה בוג, נוטל כל האורות והוא יוציא מכאן השם.

ויהי פהו - שטובב (שהלכה) בכל אותם האזכרים (הסתירה) הקודשים שראויים להאריך ולהיות משיקים ולהתנוצץ ממנה. ואין נסתר - אין מי שמקפה מהאות, שהרי לכלם הוא מאיר בכל אחד, לכל אחד ואחד פראוי לו.

ובשלכם נשלמים ומאים מותוך השם, אז הלבנה מתעטרת כמו האם העליונה, שלא מה בחמשים שערם, וזה שפותח תורה ה' תפמימה, שהרי אז היא (שלמה) תפמימה מכל האזכרים, בסוד של חמיש דרגות, כמו האם העליונה, שהם חמש, סוד של חמישים.

ולכן היא באה בחמש חמיש תפכות, כדי להשלים לסופו של חמישים. תורה ה' תפמימה ממשיבת נפש - הרי חמיש מלחכמת פתי - הרי חמיש. פקודי היישרים משפחתי לב - הרי חמיש. מוצאות ה' ברה מאירת עינים - הרי חמיש. יראת ה' טהורה עומדת לעד - הרי חמיש. משפטיה אמת צדקיו אדים ייחדו - הרי חמיש. וכלם באים בחמש חמיש, להכלל כמו האם העליונה.

ולכן, יהונ"ה ירו"ה שפ בעמיט,anganesh ששת האזכרים העליונים שהם סוד השם העליון החמשים העליונים, ועל זה הלבנה מתמלאת ונשלמת בסדור עליון פרראי, וזה ביום השבת מעלה ומטה. פרראי בסוד השבת מעלה ומטה. ולכן ביום זהה נסף אור בכל, כמו שאמרנו. השמים נוטלים מפקוד המימים בראשונה, והם מאירים ומתקנים את הכבוד

השימים, דא (מלכא) שלמא דיליה. כמה דהאי גטיל כל נהוריין, וכלחו ביה, אוף כי האי, גטיל כל נהוריין, וכלחו ביה, ואיהו גפיק מקaza השמים.

ותקופת: דסחריא (ס"א וסיתא) בכל איןון טרין (נ"א טפיין) קדישין, דאתחזון (ד' קל"ז ע"ב) לאתנהרא ולאתשהאה ולנצח מאניה. ואין נסתר, לית מאן דאתחפיא מההיא נהיר, דהא לכלחו אניר בכל לא חד, לכל מרד ומה דאתחזי ליה.

ובך כלחו אשתלימר ואתנהיר מגו שמושא, כדיין סיהרא מטעטרא בגונא דאימא עלאה, שלימה בחמשין פרעין, ודא איהו דכתיב תורה יי' תפמימה, דהא כדיין איה (שלמי) תפמימה, מבל טרין, ברזא בחמש דרגין, בגונא דאימא עלאה, דאיןון חמיש רזא חמישין.

ובגני כי, איהו אתיא בחמש חמיש תיבין, בגין לאשלמא לרזא חמישין. תורה יי' תפמימה משיבת נפש, ה'א חמיש. עדות יי' גאננה מלחכמת פתי, ה'א חמיש. פקודי יי' ישרים משפחתי לב, ה'א חמיש. מוצאות יי' ברה מאירת עינים, ה'א חמיש. יראת יי' טהורה עומדת לעד, ה'א חמיש. משפטיה יי' אמת צדקיו ייחדיו, ה'א חמיש. וכלחו אתיין בחמש חמיש, לאתפללא בגונא דאימא עלאה.

ועל דא, יהונ"ה יהונ"ה שית זמנין, לךכל שית טרין עלאיין, דאיןון רזא דשמא עלאה, (נ"א דשמא עלאיין) ועל דא, סיהרא אתמלחיא ואשתלילים בסדורא עלאה בדקא יאות, רדא איהו ביזמא דשבטה, בכל אשטלילים בדקא יאות, ברזא דשבטה עילא ותפה. ועל דא ביזמא דא, אהוסף נהיר בכלא, בדק אמרן. שם נטלי ממוקרא דמי